

ידעתי, יש שֶׁכָּר לְכָל־דַּמְעָה, חֲרִישִׁית, מְצַנַּעַת הַנֶּגֶר
 וְחֻשָּׁה לָהּ מִפְּלֹט מִמְּרֵאית־הַעֵינַן בְּנִיד עֲפֵעָף מְרַמֶּת;
 כִּי כִבְרַחַת טַל־לַיְלָה לְגִבְעוֹל, שֶׁקֶפְאוֹן הַגִּבְעוֹל הֶחָרָד,
 הַנִּלְחָץ אֶל כְּנִפְי־הַלַּיְלָה הַחֲמוּט כְּחִיק־אֵם, יוֹלִיד אוֹתוֹ -
 כֵּן דַּמְעַת־סֹתְרִים לְנַפֶּשׁ, הַרוֹעֵדָה בְּדָד בְּקֶרֶה
 וְשֹׁבָה לְחֲסוֹת גְּלִמוּדָה בְּחִבּוּנָה, הַמִּקְדָּשׁ הַטְּהוֹר,
 שָׁנָר אֵל צְנוּעַ בְּדַמְמָה בָּהּ יְדִלֵק, יֵאִירָה וְלֹא יִכְבֶּת.

ידעתי, יש שֶׁכָּר לְלַחֵשׁ כָּל־לֵב מִתְנַעֵנֵעַ בְּמַחְשָׁךְ
 וְלִרְטֹט כָּל־נַפֶּשׁ, הַיּוֹצֵאת וְקֹלָהּ בְּתַפְלָה מִתְחַבֵּאת.
 דָּם תּוֹלַת הַתַּפְלָה הַכְּבוֹשָׁה וְהֶרְתָּה וְרַקְמָה וְיִלְדָה
 מְלֵאכֵיר־חַמִּים חֲסָדִים, הַעוֹלִים בְּסִלְמָה שְׂמִימָה
 וְטָסִים סָבִיב כְּסֵא־הַכְּבוֹד וּמִמְלָאִים חֲפְנִיָּהֶם אֵשׁ לְבָנָה
 וְשָׁבִים בְּסִלְמָה וְיֹרְדִים אֶל גִּשְׁמַת־הַתַּפְלָה, הוֹרְתֶם,
 וְזָרוּ בָּהּ רִשְׁפֵי אֲשֶׁר־קֹדֶשׁם וְשִׁמְחָה הַנִּשְׁמָה בְּעִנְיָהּ.

כִּי אֵלִים הָאֲדָם בְּצִעְרוֹ וּבוֹדֵד יִשְׁאָר בְּצִעְרוֹ:

לא יגיד קל-מבט את-עמקו וקל-רסס את-קברו לא ירמו.
 ואשרי קל-נפש יודעת זאת בעמק כאבה האלים
 ולא תנשה תת פה לו ולא תבוש, כי יכשל נסיונה הקשתו
 יש ונחש לב אוהב את-כאבה ונשק את-כאבה ושכחו,
 פעלג הצעיר, הנושק לרעד גו-צפור - ונמס,
 ושוב בךד תכלא הנפש ותסלת-דמעתה היא אתה.

כי על-כן השלמתי את-נפשי ואשלים את-אלם צערי.
 לבדי בין אחי הבוודים אשרך את-שבילי ואשתק.
 ארחם את-כלם האלקים ולא ידעו, כי רחם ארחמם,
 ובךד ולא-גאה אאזין להמית נשמתי הגנוזה,
 אצלע את-דמעות-סתרי ואתרנש-תסלתי אכליץ
 ונהייתי כאחד האדם, הטהור באלם-צערו.

II

לילות שקווי-טור, לילות ברוכי-קנש,
 פנפכם החרדה שמר תשמרני
 לבלתי אטמאכם, לבלתי אחללכם.

כנור-תכלת לילה, כנור משי-תכלת,
 עורג תרש, בוכה למגע יד השכינה,
 השוורת בנימיו המית נעגועיה.

שכינה מתגעגעת, אם כל-כאב מטהר,
 פרשי עלי הנפך, בלעי-נא את-צערי:
 קדשי את-דמעותי, קדשי את-המיתי.

שכינה מתגעגעת, אם כל-רסט-לרב
 שבי-נא אתי, אפא, בךד כמותך אני,
 וכנור בך-מיתרים אין לי ול-המיתי.

אחז-נא בכנורך, אגע-נא במיתריו
 והלד הדו פוכב ככוכבי דמי-הדיך
 ובשלב לילה תזהיר דמעותי כדמעותיך.

שְׂכִינָה מְתַנַּעֲנַעַת, אַחֲרֵי־כֵן עַל־יָדָי
בְּעֶרְבוֹת־שֶׁלֶג טְהוֹרוֹת, בְּלִילוֹת שְׁקִימֵי־טָהוֹר,
עַם וּבְנֵה הַבּוֹכִים יַחַד חוֹלֵי־אַהֲבָה.

